

عنوان مقاله:

واکاوی مفهوم خلاقیت در ارتباط با فضاهای معماری کودکان

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی معماری هدف (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سیدمحسن موسوی - استادیار عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی مارلیک

حامد شکرگزار - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی مارلیک

خلاصه مقاله:

آغاز پرورش بسیاری از توانایی های انسان در دوره کودکی است. آغازپرورش تخیل و خلاقیت نیز در دوره کودکی شکل می گیرد. درواقع، منبع خلاقیت را باید در تجربیات دوران کودکی فرد یافت. کودکان حساس ترین و تاثیر پذیرترین گروه سنی جامعه را تشکیل می دهند و در حساس ترین و مهمترین سال های زندگی شان یعنی زمانی که پایه های رشد شخصیتی، ذهنی، جسمی و اجتماعی آنها شکل می گیرد تا زمانی که وارد اجتماع می شوند، نیازمند این هستند تا زندگی اجتماعی را در مقیاس خود تجربه کنند و این امر مستلزم فراهم بودن فضایی کودکان و صمیمانه است که در آن کودک فرمت بیان افکار تازه و پرورش و رشد استعدادهايش راداشته باشد، فضایی که زمینه ای مناسب برای خلاقیت کودکان فراهم آورد. اگر محیط آموزشی بخواهد زمینه ای ثمر بخش برای نسل آینده باشد، فضاهای می بایست خلاقانه باشد نه تقلید شده و محیطی محرک برای آزاد کردن اندیشه و بیان خلاقانه کودک باشد. از این رو می بایست به کیفیت فضاهای معماری در جهت پرورش خلاقیت در کودکان توجه بیشتری شود. در این پژوهش که با روش روشی توصیفی- تحلیلی صورت گرفته است سعی شده مفهوم خلاقیت، ابعاد آن، عناصر تشکیل دهنده و روش های پرورش تفکر خلاق تشریح شود. عوامل موثر بر رشد و افزایش خلاقیت برشمرده و عوامل محیطی و نقش آن در پرورش خلاقیت بازگو گردد. به نقضفا در افزایش خلاقیت کودکان و رابطه آنها با معماری پرداخته شود. در آخر نیز راهکارهایی برای طراحی محیط آموزشی در جهت پرورش و ارتقاء خلاقیت کودکان ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

خلاقیت، کودک، محیط آموزشی، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/572647>

